

Thesavrvs|| Locorum|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Cap. XLIX. In continenti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

quis dicit se aliud sensisse, quam ex contractu apparet, iudex non admittit. *l. sicut 8. §. si debitori 16. quib. mod. pign. solv.* Itaque generalis transactio complectitur omnia, ad quæ salva recti sermonis ratione extendi potest, nec prætenu ali- cuius omitti vel non cogitati impugnari debet. *d. l. sub prætenu. Alex. consil. 11. Viso. n. 9. & 15. vol. 2. Paris. consil. 20. n. 78. vol. 1. potissimum.* quando clausula de non amplius petendo subje- cta, Bart. in *l. Aurelius. §. Cajus n. 15. de liberat. Leg. Jas. in l. in hoc 14. §. ult. ff. commun. divid. n. 5. & 6.* nec latio ultra dimidium subest, nec ma- jor potest peti summa, quam quæ sit expressa. *l. sed etsi 4. §. quesitum 4. ubi Bart. n. 2. Bald. n. 4. Jas. n. 15. & Dd. si quis caut. Panorm. cap. 1. n. 18. commod. Dec. consil. 27. pro virili. n. 4. 5. & 8.*

CAP. XLVI. De Incolis.

Axioma I.

Incola est, qui in aliquam regionem domici- lium suum contulit. *l. 239. §. 3. ff. de V. S. Carpz. P. 3. C. 12. d. 18. n. 6. & P. 3. Consil. 38. Defin. 18. n. 9.* neque hi tantum incolæ sunt, qui in oppido morantur, sed etiam qui in alicujus oppidi fini- bus ita agrum habent, ut in eum se, quasi in ali- quam sedem, recipiant. *d. l. 239. Mev. P. 3. Dec. 165. num. 5.*

II.

Incola legibus & consuetudinibus loci, ubi est incola, subiectus est. *Mev. P. 2. decis. 160. num. 5. Carpz. P. 3. C. 12. Defin. 16. n. 1.*

CAP. XLVII. De Incommodo. Adde. lib. 3. cap. 31. de Commodo.

INCOMMODA eum sequi oportet, quem commoda & utilitates sequuntur. *Clem. 1. de censib. [l. manifestissimi. §. sed cum in secunda. C. de furt. l. secundum na- turam. de reg. jur. reg. qui sentit. de Reg. Jur. in 6.] Escob. de ratiocin. cap. 42. num. 12. & comput. 20. n. 14. Ferrer. in consil. Catalonia, gloss. 3. n. 89. Vide dicta supr. verb. Damnum.*

CAP. XLVIII. De Incompatibilibus.

Axioma I.

Quoties duo Incompatibilia concurrunt, tunc illud præferendum, quod est potius. *argum. l. 10. ff. de stat. hom. l. 3. in princip. ff. de tutel. Schrader. de feud. p. 6. cap. 6. num. 6. Guithelm. Anton. in tractationib. de Rescript. mortuor. c. 59. num. 44.*

II.

Incompatibilia plura quando copulantur, tunc copula resolvitur in alternativam vel dis- junctivam. *Rom. consil. 480. n. 4. Socin. consil. 128. n. 3. Tusch. tom. 2. lit. C. concl. 1033. n. 71. Et con-*

currentibus pluribus incompatibilibus prævalent ultima. *Tuschus eod. tom. concl. 1011. per tot. Assumpt. in telo necessitat. pag. 29.*

CAP. XLIX. In continenti.

Axioma I.

In continenti (von Etund an) fieri dicitur, quod in ipso actu sit. *Bart. in l. obligari. §. 1. n. 1. ff. de autor. tutor. Octav. Vulpell. in tract. de præ- pos. ad verba & conjunct. signif. lit. l. verb. in con- continenti faciunt, quæ de hac re notavit Cephal. consil. 221. n. 16. vol. 2. & consil. 710. n. 24. vol. 5. & significat actum esse expediendum summariè absque strepitu iudicii sine novo processu, ut do- cet Bartolus in *l. 1. n. 2. ff. jud. solv.* Panorm. in cap. quia propter. n. 17. post gloss. & Dd. ibid. de Elect. Hinc quando dicitur probationem in con- continenti fieri debere, quidam pro in continenti intelligunt quasi in momento, *l. 3. vers. hodie ibi: hodie constat, hodie agemus. de fideicommiss. l. 1. in possess. legat. alii largiuntur biduum vel triduum. l. ult. & ibi Castrenf. C. de errore Advocat. l. ult. Cod. de judic. quidam decendum. l. 20. §. 1. de constit. pecun. Wesemb. consil. 3. n. 32. & consil. 6. n. 38. alii 15. dies. arg. cap. 1. de restitut. spoliat. nonnulli duos vel tres menses, ex *l. 45. §. 10. l. 46. §. 4. ff. de jur. fisci. alii quatuor, per l. fin. C. de usur. rei judic.* plerique tamen iudicis arbitrio committunt, *Hartmann. tit. 5. observat. 1. Menoch. 2. arb. q. 17. n. 8. Boër. in decis. q. 296. n. 7. Coler. de process. execut. p. 4. cap. 2. n. 12. Fri- deric. 2. de mandat. cap. 74. n. 3. Vult. 2. jurispr. Roman. cap. 21. n. 50. Rauchbar. p. 2. quest. Jur. Civil. & Saxon. q. 25. n. 104.* Qui pro subiecta materia variè hanc formulam interpretatur, adeo ut quandoque longum tempus contineat: sic exempli causâ, si quis pecuniam recipit quasi statim redditurus, non prius tenetur ad usuras, quam interpellatio judicialis facta sit, licet longo interposito temporis spatio. *vid. Carpz. 4. consil. 56. per tot. add. plura de effectu hujus form. apud Dn. Barbof. in dict. usufreq. in hac voce, de privi- legio T8 in continenti vid. Ces. Argel. de Patron. Tr. de acquir. Possess. quest. 2. art. 1. seqq. latissimè.***

II.

IN CONTINENTI quæ fiunt à Jure, inesse dicuntur, *l. lecta 40. vers. dicebam. ff. si certum petat. l. petens 27. C. de pactis. cap. officii 38. de elect.* [Quod procedit ma- ximè in contractibus, cum ea, quæ in- continenti fiunt, ipsi contractui inesse censentur. *l. 7. §. quinimo 1. cum seq. de pact. Tiraquell. de retract. §. 1. gloss. 18. num. 11. Berlich. part. 2. conclus. 41. n. 15. Carpzovius Part. 2. Constitut. 33. Defin. 5. num. 12.] vide Alexandrum consil. 90. Ferè omnis. num. 5. lib. 1. ubi ait locum habere in iis, in quibus partes possunt de novo disponere, non autem in Iudice, qui functus est officium, propter ver- bum,*

hum, absolvo vel condemno. Anton. Gabr. commun. l. 1. tit. de præsump. conclus. 13. Gonzal. ad reg. 8. Cancellar. gloss. 43. n. 54. Marian. Anton. variar. resolut. lib. 1. resolut. 69. n. 5. & resolut. fin. casu 62. Cardin. Tusch. pract. concl. tom. 4. lit. I. concl. 81. per tot.

Limita, nisi uterque contrahentium consentiat, id enim vult textus in d. l. l. e. dum de actis agit in continenti adjectis, quæ certè non nisi utriusque consensu constant. l. 1. §. 2. de pact. Schultz. not. ad q. 4. p. 2. vol. 2.

CAP. L.

De Incorporalibus.

Incorporalia dividi non possunt. l. 2. §. & barum 1. ubi Jaf. n. 2. l. 72. ubi Bart. de V. O. l. 17. de servit. neque ad numerum mobilium immobiliumve aggregari, l. 15. §. in venditione 2. ubi Jaf. de judic. l. 7. ubi Bart. de pecul. nisi per interpretationem, cum pro subjecta materia id fieri necesse sit, quo casu plerumque pro immobilibus habentur. l. 2. C. de servit. vid. l. 14. C. de SS. Eccles. l. 1. C. si advers. transact. Wesemb. in parat. ff. de rer. divis. n. 4. quapropter nec possideri nec detineri intelliguntur. l. 13. §. 1. ff. de acqu. dom. l. 4. §. 27. ff. de usufructu. ideoque nec actione rei vindicationis periri possunt, licet aliis actionibus in rem vindicentur tot. tit. ff. si serv. vind. & simpliciter nec traditionem, nec usucapionem recipiunt. Quod si tamen aliquando possideri legantur, veluti in l. fin. de itin. act. priv. & tradit. u. §. 1. l. 3. in princip. ff. de usufructu. hoc de impropria & analogica possessione intelligendum erit: sicut plerumque particula quasi vel veluti improprietatem denotans adjicitur: itaque cum Ulpianus in l. 2. circa fin. de precar. loquatur de possessione juris vel corporis, non in uno significato possessionem accipit, sed respectu corporis propriè, respectu verò juris impropriè, Hegenit. lib. 1. de poss. cap. 3. num. 28. Ex quo consequitur, quod juriur incorporalium illa quasi possessio non aliter induci ac acquiri dicatur, quam sciente & patiente Domino, in cuius præjudicium acquiritur, l. quoties 15. & l. fin. ff. de servit. l. 2. Cod. eod. ibique Dd. Gail. lib. 2. observ. 66. n. 4. Covarr. in cap. possessor. p. 2. in princip. num. 8. de Reg. Jur. Schurff. consil. 84. num. 3. cent. 2. vid. & Fridericum Mindan. in tract. de interd. 28. n. 70. ubi ait, quod licet aliqui Doctores putent scientiam & patientiam in his casibus non adeo esse necessariam, sed sufficere ad acquirendam quasi possessionem juriur incorporalium ipsum usum absque scientia illius, cui præjudicium fit, hoc ipsum tamen limitat, modo usus ille fuerit pacificus, & ab eo, cui præjudicat, non impeditur, add. & Covarr. d. loc. n. 9. vers. ego vero. Ex diuturno enim usu & maxime non clandestino, sed manifesto actuum possessionum, præsumitur quidem scientia & patientia ejus, contra quem exercetur, sed ista omnia

cessant & eliduntur, ubi per actus contrarios prohibitionis, protestationis liquido de dispatentia constat, contra quem possessio vel quasi vult quæri, adeo ut etiam vel per unicum actum dispatentia possessionis acquisitio impediatur. Wesemb. i. consil. 18. num. 19. Molin. in Consuet. Paris. rubr. 1. de feud. §. 7. n. 19.

CAP. LI.

De Incorporatione.

Axioma I.

Incorporata eodem Jure habentur cum illis, quibus incorporantur, Mov. consil. 5. n. 29.

II.

Per incorporationem jura quæ sita non nisi in futurum exerceri possunt, ad præterita verò & lites pendentes minimè pertinent, cum nec ipsa lex eo extendatur. Brunnem. consil. 136. num. 56. & 125.

III.

Incorporatio facti est, neque præsumitur. Brunnem. consil. 162. n. 31. n. 168. 175. seq.

CAP. LII.

De Incrementis Juris
vid. supra Augmentum.

Sententiæ Juris paulatim admittuntur, l. 11. §. 13. de legat. 3. Nulla enim lex neque scil. videtur ad omnia sufficienter ab initio promulgatum: Sed multa indigere correctione & ad naturæ varietatem & ejus machinationes sufficiat. Nov. 74. præfat. Bitch. in prælect. 1. F. 8. §. 1. in fin. Cujac. ad tit. C. de præd. & aliis reb. min. l. 13. ff. de LL. §. 1. Inst. de fideicom. hered. §. 3. Instit. de testam. ord. & §. item si quis 13. vers. sed Inst. de inutil. stipul. princ. Inst. de Codicill. §. 1. vers. antiquissimo. 1. F. 1. l. 18. §. 1. ff. de judic. §. cæterum 3. ibi: Praetores paulatim. Instit. de legit. agnat. success. Exemplum est in l. 9. de oblig. & act. ubi cum quatuor tantum actiones filiofam. datæ essent, postea omnes datæ sunt: alud vid. in l. 5. de manumiss. vind. ubi cum diceretur dubitatum fuisse, an Consul apud se posset manumittere, post collata cum l. univ. §. 2. de offic. Consulis, nullam amplius hac de re dubitationem esse ibidem deciditur. Simile habemus in Lege Falcidia; cum enim initio pactis demum heredes hoc obtinerent, ut detrahere ipsis partem de hereditate liceret, §. 2. in fin. Instit. ad Leg. Falcid. Tribuns plebis id, quod usitatum fieri in civitate, traduxit in legem. Bachöv. add. §. 2. Instit. d. tit. in fin. His adde & l. 10. §. ult. C. de advocat. divers. judic. hinc illud Cujacii lib. 3. Paul. ad edict. l. 4. de præd. p. 15. ubi ait, quod vulgo fieri solet, sæpe ab in Legem & habetur pro facto vel pro dicto, etiamsi dictum aut factum non sit. l. ult. Cod. de fidejuss. quod haud mirum est: non enim consistent exempla, unde coeperunt, sed quamlibet in tenuem recepta tramitem, latissime evagandi sibi viam faciunt, & ubi semel recto aberratum est, in præceptis pervenitur, nec quisquam